

Lovtidende A

2020

Udgivet den 15. september 2020

1. september 2020.

Nr. 1349.

Bekendtgørelse af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.¹⁾

Herved bekendtgøres lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, med de ændringer, der følger af § 6, nr. 2 og 3, i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 4, nr. 1, i lov nr. 555 af 2. juni 2014, § 7 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, § 18 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, § 11 i lov nr. 1888 af 29. december 2015, § 5 i lov nr. 1893 af 29. december 2015, § 7 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 5 i lov nr. 474 af 17. maj 2017, § 5 i lov nr. 687 af 8. juni 2017, § 4 af lov nr. 104 af 13. februar 2018, § 5 i lov nr. 331 af 30. marts 2019, § 19 i lov nr. 1126 af 19. november 2019, § 4 i lov nr. 1585 af 27. december 2019, § 1 i lov nr. 1586 af 27. december 2019 og § 6 i lov nr. 811 af 9. juni 2020.

Den ændring, der følger af § 14 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 om ændring af tinglysningsafgiftsloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer (Afgiftssaneringspakke m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af ændringen fastsættes af skatteministeren, jf. § 26, stk. 2, i lov nr. 1728 af 27. december 2018.

De ændringer, der følger af § 4 i lov nr. 138 af 25. februar 2020 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiprodukt af mineralolieprodukter m.v. (Omlægning af beskatning af overskudsvarme), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af disse ændringer fastsættes af skatteministeren, jf. § 5 i lov nr. 138 af 25. februar 2020.

De ændringer, der følger af § 4, nr. 6 (delvist) og 7, i lov nr. 1564 af 21. december 2010 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, registreringsafgiftsloven, momsloven og forskellige andre love (Ændrede fordelingsregler på kraft-varme-området, forøgelse af fradrag for moms på hotelovernatning og færdselsskadede køretøjer), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da den relevante bestemmelse er nyaffattet ved § 4, nr. 6, i lov nr. 1585 af 27. december 2019.

Afgiftspligtigt vareområde, afgiftens størrelse og afgiftspligtens indtræden

§ 1. Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. For 2015 udgør afgiften for følgende mineralolieprodukter m.v.:

1) Gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof, 299,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 297,9 øre pr. liter ved 15 °C.2) Anden gas- og dieselolie, 195,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 194,3 øre pr. liter ved 15 °C.3) Let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.), 288,1 øre pr. liter ved dagtemperatur og 286,4 øre pr. liter ved 15 °C.4) Svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.), 267,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 265,8 øre pr. liter ved 15 °C.	5) Svovlfri dieselolie (svovlindhold højst 0,001 pct.), 267,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 265,8 øre pr. liter ved 15 °C.6) Svovlfri dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.), 266,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 264,5 øre pr. liter ved 15 °C.7) Fuelolie, 221,5 øre pr. kg.8) Fyringstjære, 199,4 øre pr. kg.9) Petroleum, der anvendes som motorbrændstof, 299,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 297,9 øre pr. liter ved 15 °C.10) Anden petroleum, 195,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 194,3 øre pr. liter ved 15 °C.11) Blyholdig benzin (blyindhold over 0,013 g pr. liter), 495,9 øre pr. liter ved dagtemperatur og 491,7 øre pr. liter ved 15 °C.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283, side 51, dele af Rådets direktiv 2003/17/EF af 3. marts 2003 om ændring af direktiv 1998/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie, EU-Tidende 2003, nr. L 76, side 10, Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 1992/12/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 9, side 12, og Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6.

- 12) Blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. liter), 420,9 øre pr. liter ved dagtemperatur og 417,4 øre pr. liter ved 15 °C.
- 13) Blyfri benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter), 413,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 410,4 øre pr. liter ved 15 °C. Blyfri benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter), 406,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 402,7 øre pr. liter ved 15 °C.
- 14) Autogas i form af LPG, 181,4 øre pr. liter.
- 15) Anden flaskegas i form af LPG, der anvendes som motorbrændstof, 333,5 øre pr. kg.
- 16) Anden flaskegas i form af LPG og gas, bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, 250,7 øre pr. kg.
- 17) Karburatorvæske, 469,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 465,5 øre pr. kg ved 15 °C.
- 18) Smøreolie og lign. under pos. 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's Kombinerede Nomenklatur, 195,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 194,3 øre pr. liter ved 15 °C.
- 19) Bioolier m.v. under position 1507-1518 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, 54,5 kr./GJ eller 195,5 øre pr. liter.
- 20) Metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, 54,5 kr./GJ eller 86,0 øre pr. liter.

Stk. 2. Af andre kulbrintebrændstoffer og varer under position 3824 90 99 i EU's Kombinerede Nomenklatur, undtagen tørv og afgiftspligtige varer, der er nævnt i § 1, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og i § 1 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende brændsel til opvarmning. Af andre varer end de afgiftspligtige varer, der er nævnt i § 1, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og i § 1 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende motorbrændstof. Af varer, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarme-værker, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende fyringsolier.

Stk. 3. I tilfælde, hvor afgiftssatsen i stk. 1 er angivet både ved dagtemperatur og ved 15°C, finder afgiftssatsen ved dagtemperatur anvendelse ved udlevering til forbrug her i landet, jf. § 2.

Stk. 4. Af en blanding af de i stk. 1 eller bilag 2 nævnte produkter eller disse produkter og andre varer betales der afgift af hele blandingen efter satsen for den vare, der har den

højeste afgiftssats efter denne lov, såfremt blandingen er anvendelig til fremstilling af varme eller som motorbrændstof. Der betales dog ikke yderligere afgift af blyfri benzin, der efter afgiftsberigtigelse blandes med afgiftsberigtiget blyholdig benzin. For biobrændstoffer, hvor afgiften opgøres efter energiindhold efter stk. 8, der blandes med andre afgiftspligtige varer efter stk. 1, betales forholdsmæssig afgift af biobrændstoffer og de øvrige afgiftspligtige varer.

Stk. 5. For spildolie iblandet vand, som indsamles fra skibe, og som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, udgør afgiften dog følgende procentdel af den i stk. 1, nr. 7, nævnte afgiftssats:

- 1) 35 pct. ved et vandindhold på 65 pct. og derover.
- 2) 70 pct. ved et vandindhold på mindst 30 pct. og under 65 pct.
- 3) 95 pct. ved et vandindhold på mindst 5 pct. og under 30 pct.
- 4) 100 pct. ved et vandindhold på under 5 pct.

Stk. 6. Afgiftspligtige varer må ikke uden told- og skatteforvaltningens tilladelse blandes, sælges eller anvendes til andet formål end det, de er afgiftsberigtiget efter, jf. dog stk. 4, 2. pkt.

Stk. 7. Skatteministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte specifikationer for let, svovlfri og -fattig dieselolie.

Stk. 8. Af biobrændstoffer, der anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- eller fyldstof i motorbrændstof, og som afsættes af virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 2 eller 3, kan der betales afgift efter energiindholdet, såfremt dette opgøres eller foreligger. Afgiften er 128,1 kr. pr. GJ for benzinaekvivalenter (2015-niveau) og 74,6 kr. pr. GJ for dieselækvivalenter (2015-niveau).

Stk. 9. Af metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, der anvendes til fremstilling af elektricitet i brændselceller i motorkøretøjer, og som afsættes af virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 2 eller 3, udgør afgiften 117,7 øre pr. liter (2015-niveau). Der ses ved afgiftsberegningsen efter 1. pkt. bort fra iblandet vand.

Stk. 10. Betales afgift efter stk. 9, skal virksomheden kunne dokumentere forholdet mellem vand og metanol.

Stk. 11. Betales afgift efter stk. 1, nr. 19 eller 20, efter GJ eller efter stk. 8, skal virksomheden kunne dokumentere opgørelsen af energiindholdet til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 12. Satserne i stk. 1, 8 og 9 reguleres efter § 32 a.

§ 2. Der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, hvorved forstås,

- 1) når varer forlader afgiftssuspensionsordningen,
- 2) ved modtagelsen, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder eller personer, der ikke er berettiget til at oplægge varerne uden afgiftsberigtigelse,
- 3) når der fremstilles varer uden for afgiftssuspensionsordningen, eller
- 4) når varer indføres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter indførslen henføres under afgiftssuspensionsordningen.

Stk. 2. Varer anses tillige for overgået til forbrug her i landet ved uregelmæssige transaktioner med de pågældende varer efter stk. 1, nr. 1 og nr. 3 og 4, jf. § 31.

Stk. 3. Varer, der under afgiftssuspensionsordningen transporteres fra et afgiftsoplag, anses for overgået til forbrug her i landet på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til

- 1) en registreret varemottager efter § 4, stk. 2,
- 2) en mottager, der er fritaget for afgift af varer efter § 9, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller
- 3) et direkte leveringssted her i landet, som den her i landet autoriserede oplagshaver efter § 3 eller den her i landet registrerede varemottager efter § 4, stk. 2, har godkendt og udpeget over for told- og skatteforvaltningen.

Autorisation og registrering af virksomheder m.v.

§ 3. En autoriseret oplagshaver er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag, jf. § 5, stk. 1.

Stk. 2. Virksomheder, der udvinder eller fremstiller varer, skal autoriseres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Andre virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbruger afgiftspligtige varer, kan autoriseres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen, når virksomheden til opbevaring af afgiftspligtige varer råder over lagerkapacitet på mindst 1.000 m³. Virksomheder, der afsætter afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 17 og 18, kan dog autoriseres som oplagshaver, når virksomheden har et årligt salg af de nævnte varer på mindst 100.000 l. Told- og skatteforvaltningen kan i særlige tilfælde fravige det i 1. pkt. anførte kapacitetskrav for virksomheder, der afsætter autogas til videresalg. Hvis flere virksomheder råder over samme lagerkapacitet, hæftes der forholdsmæssigt for afgift i forhold til virksomhedernes faktiske anvendelse af lagerkapaciteten.

Stk. 4. Virksomheder med et årligt forbrug på over 4.000 GJ varme, der er målt inden for samme lokalitet, og som er direkte leveret fra et registreret kraft-varme-værk omfattet af bilag 1 eller fra en mellemhandler registreret efter stk. 5, og hvor tilbagebetalingen af afgift efter § 11 udgør mindst 80 pct. af afgiften efter denne lov og 30 pct. af virksomhedens varmeforbrug bruges ved aktiviteter omfattet af bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Mellemhandlere, der transporterer varme, som er direkte leveret fra et registreret kraft-varme-værk omfattet af bilag 1, og hvor mindst 50 pct. af varmen i de seneste 12 måneder er transporteret til virksomheder registreret efter stk. 4, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 6. Mellemhandlere registreret efter stk. 5 skal stille sikkerhed for afgiften af den varme, der transporteres til virksomheder, som ikke er registreret efter stk. 4. Sikkerhedens størrelse fastsættes efter § 11, stk. 5, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for sikkerhedsstillelsen.

Stk. 7. Ved ansøgning om registrering efter stk. 4 eller 5 skal virksomheden over for told- og skatteforvaltningen dokumentere, at virksomheden i de seneste 12 måneder har opfyldt betingelserne i stk. 4 eller 5, eller sandsynliggøre, at virksomheden i de kommende 12 måneder opfylder betingelserne i stk. 4 eller 5. Ved opgørelsen af forbrug de seneste 12 måneder benyttes de mængder af gas eller varme, som er målt af de autoriserede virksomheder efter stk. 2 eller de registrerede virksomheder efter stk. 5.

Stk. 8. Såfremt en virksomhed ikke længere opfylder betingelserne for registrering efter stk. 4 eller 5, skal virksomheden underrette told- og skatteforvaltningen.

Stk. 9. Virksomheder, der på tidspunktet for ansøgning om registrering efter stk. 4 eller 5 er i restance med skatter og afgifter, kan ikke registreres i henhold til stk. 4 eller 5.

Stk. 10. Såfremt virksomheden ikke har afgivet rettidig angivelse, har afgivet urigtig angivelse, ikke rettidigt har indbetalt skatter eller afgifter m.v. eller har været i restance med skatter og afgifter, kan told- og skatteforvaltningen inddrage registreringen efter stk. 4 eller 5. Virksomheder, der har fået inddraget registreringen efter stk. 4 eller 5, kan tidligst anmode om fornyet registrering efter stk. 4 eller 5 efter 12 måneder. Told- og skatteforvaltningen skal give et registreret kraft-varme-værk omfattet af bilag 1 til denne lov oplysning om inddragelse af registreringen efter stk. 4 eller 5.

Stk. 11. En her i landet autoriseret oplagshaver er berettiget til under afgiftssuspensionsordningen at oplægge og modtage varer fra andre EU-lande og at afsende varer til andre EU-lande. En autoriseret oplagshaver har tilsvarende adgang til at afsende varer efter loven til andre autoriserede oplagshavere her i landet. For at få autorisation som oplagshaver her i landet skal oplagshaveren hos told- og skatteforvaltningen stille sikkerhed for betaling af afgifter af afgiftspligtige varer.

Stk. 12. Virksomheder, der af miljømyndighederne er godkendt til at indsamle og forarbejde spildolie med henblik på genbrug, skal autoriseres efter stk. 2.

Stk. 13. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administration af autorisation af oplagshaver her i landet og sikkerhedsstillelse efter stk. 11.

§ 4. En midlertidigt registreret varemottager er en virksomhed, institution eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til kun lejlighedsvis at modtage varer fra andre EU-lande eller tredjelande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt registreret varemottager her i landet skal virksomheden eller personen inden vareafsendelsen fra et andet EU-land eller tredjeland

- 1) registreres som midlertidigt registreret varemottager hos told- og skatteforvaltningen,
- 2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen og
- 3) indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 2. En registreret varemottager er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til at modtage varer fra andre EU-lande

under afgiftssuspensionsordningen. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som registreret varemottager her i landet uden krav om forhånds anmeldelse af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden hos told- og skatteforvaltningen registreres som registreret varemottager.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en varemottager at stille sikkerhed, hvis varemottageren inden for de seneste 3 år er straffet efter § 25. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til det forventede skyldige afgiftsbeløb for de kommende 12 måneder, dog mindst 20.000 kr. Sikkerheden frigives, såfremt varemottageren inden for en 2-års-periode ikke er straffet efter § 25. Sikkerheden skal være told- og skatteforvaltningen i hænde, før forsendelsen af ubeskattede leverancer påbegyndes. Told- og skatteforvaltningen fastsætter regler for sikkerhedsstillelsen.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan fratage en virksomhed registreringen som varemottager, hvis virksomheden gentagne gange ikke angiver og betaler afgiften rettidigt, eller hvis virksomheden ikke overholder reglerne, der er fastsat efter § 14 og § 15, stk. 5. Generhvervelse af registreringen kan ske efter 1 år.

Stk. 5. En registreret vareafsender er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til at afsende varer til andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen. Afsendelse af varer efter 1. pkt. må kun angå varer, der er indført fra steder uden for EU, jf. § 13, og må kun ske efter varernes overgang til fri omsætning i EU's toldområde. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som registreret vareafsender her i landet skal virksomheden eller personen forinden hos told- og skatteforvaltningen registreres som registreret vareafsender og stille sikkerhed for betaling af afgifter af afgiftspligtige varer i de andre EU-lande.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administration, registrering og sikkerhedsstillelse efter stk. 1, 2 og 5.

§ 4 a. Virksomheder, der ikke er autoriseret som oplagshaver, og som både afsætter ufarvet gas- og dieselolie samt petroleum og gas- og dieselolie samt petroleum, der er farvet i henhold til bestemmelser fastsat efter § 24, stk. 1, kan blive registreret som farvningsvirksomhed hos told- og skatteforvaltningen. Det er en betingelse herfor, at virksomheden afsætter mindst 500.000 l gas og dieselolie samt petroleum årligt, og at denne afsætning ikke sker fra stationære detailsalgslæger.

Stk. 2. Farvningsvirksomheder er berettiget til med henblik på videresalg at få tilført og oplagre ufarvet gas- og dieselolie samt petroleum, hvoraf der kun er betalt afgift efter satsen for varer omfattet af bilag 2, nr. 2 eller nr. 10, jf. dog § 4, stk. 3. Ved videresalg af ufarvede produkter, hvoraf der er betalt afgift efter den i 1. pkt. nævnte afgiftssats, skal differencen mellem denne afgiftssats og afgiftssatsen for varer omfattet af henholdsvis bilag 2, nr. 1, 3-6 eller 9, indbetales til told- og skatteforvaltningen. Tilsvarende gælder, når farvet gas- eller dieselolie samt petroleum videresælges til anvendelse som motorbrændstof.

Stk. 3. Til de registrerede farvningsvirksomheder udstedes et bevis for registreringen.

Stk. 4. Selvstændige transportører, som på tankvogne transporterer gas- og dieselolie eller petroleum på vegne af autoriserede oplagshavere og registrerede farvningsvirksomheder, der har opnået tilladelse til farvning efter bestemmelser fastsat i medfør af § 24, stk. 1, ved brug af farvningsudstyr, som er godkendt efter bestemmelser om godkendelse m.v. af farvningsudstyr på tankvogne fastsat i medfør af § 24, stk. 1, kan foretage farvning og mærkning af gas- og dieselolie på vegne af den autoriserede oplagshaver eller den registrerede farvningsvirksomhed ved overgangen til forbrug. Den autoriserede oplagshaver eller den registrerede farvningsvirksomhed hæfter for krav, som omfattes af §§ 28 og 29, og som opstår i forbindelse med transporten eller varens overgang til forbrug i umiddelbar tilslutning til transportens afslutning. Lovens bestemmelser om regnskab og kontrol finder tillige med regnskabs- og kontrolbestemmelser, der fastsættes i medfør af lovens § 24, stk. 1, anvendelse på den selvstændige transportør.

§ 4 b. Afgift af varer forfalder ved levering her i landet, i forbindelse med at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på

- 1) erhvervsmæssig oplægning af varerne, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug og egen transport, eller
- 2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager eller midlertidigt registreret varemottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af sælgeren eller på dennes vegne her til landet.

Stk. 2. Varer anses først for at være erhvervsmæssigt oplagt her i landet, når varerne ankommer her i landet i overensstemmelse med kravene efter stk. 4, nr. 1-3. Ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varer med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne finder § 32 anvendelse.

Stk. 3. Afgiftspligtige varer, der er oplagt om bord på skib eller fly i trafik mellem EU-lande, men hvor varerne ikke er tilgængelige for salg, når skibet eller flyet befinder sig i dansk område, anses ikke for at være oplagt til erhvervsmæssige formål her i landet.

Stk. 4. Den, der her til landet leverer eller oplægger varer eller får leveret varer, der efter stk. 1, nr. 1, transporteres fra et andet EU-land eller transporteres til et bestemmelsessted her i landet via et eller flere andre EU-lande, skal inden vareafsendelsen

- 1) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen,
- 2) hos told- og skatteforvaltningen stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet, og
- 3) anvende en forenklet administrativ procedure for varetransporten, jf. § 15, stk. 5.

Stk. 5. En oplagshaver, der er autoriseret i et andet EU-land, og som leverer varer her til landet, kan udnævne en fiskal repræsentant her i landet til at forestå betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet. Den fiskale repræsentant skal autoriseres eller registreres hos told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 6. Den, der her til landet sælger varer fra andre EU-lande ved fjernsalg, jf. stk. 1, nr. 2, eller sælgerens herværende fiskale repræsentant skal inden vareafsendelsen

- 1) autoriseres som oplagshaver eller registreres som varemottager hos told- og skatteforvaltningen og
- 2) hos told- og skatteforvaltningen stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 7. Hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er blevet betalt her i landet. Det er en betingelse for godtgørelse af afgift efter 1. pkt., at det dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land, og at reglerne i det andet EU-land, der svarer til stk. 6, nr. 1 og 2, og § 14, stk. 3, er opfyldt ved fjernsalg af varer i dette andet EU-land.

Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for sikkerhedsstillelse, administration af godtgørelse, autorisation og registrering efter stk. 1-7.

§ 5. Et afgiftsoplag er ethvert sted, hvor en autoriseret oplagshaver som led i udøvelsen af sit erhverv fremstiller, forarbejder, oplægger, modtager eller afsender varer under afgiftssuspensionsordningen.

Stk. 2. Det er en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at told- og skatteforvaltningen forinden har godkendt virksomhedens produktionsanlæg og tanke og andre anlæg til indpumpning, behandling, opbevaring og udlevering m.v. af afgiftspligtige ubeskattede varer. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administrationen efter 1. pkt.

Stk. 3. Det er en betingelse for at opnå registrering som farvningsvirksomhed efter § 4 a, at told- og skatteforvaltningen forinden har godkendt virksomhedens tanke og anlæg til indpumpning, behandling, opbevaring og udlevering m.v. af afgiftspligtige varer, hvoraf der er betalt afgift efter § 4 a, stk. 2.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan tilbagekalde en virksomheds autorisation og en godkendelse af anlæg, hvis anlæggene anvendes eller indrettes på en sådan måde, at

told- og skatteforvaltningens kontrol efter § 22 ikke kan udføres på rimelig måde.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan ikke godkende detailsalgslanlæg efter stk. 2 eller 3.

Afgiftsperiode og opgørelse af den afgiftspligtige mængde

§ 6. Afgiftsperioden er måneden.

Stk. 2. Kraft-varme-værker, som i betydeligt omfang foretager fordeling af forskellige brændsler til produktion af varme og elektricitet efter bestemmelser i denne lov, kan foretage opgørelse af fordelingen for et anlæg på grundlag af summerede fordelinger for timeintervaller ned til 1 times varighed for afgiftsperioden, jf. stk. 3. Når virkningsgraden for produktion af elektricitet på 0,35 skal indgå i denne opgørelse, kan virkningsgraden anvendes for den samlede afgiftsperiode efter stk. 1.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen giver efter ansøgning tilladelse til timebaseret opgørelse for et anlæg efter stk. 2, når der er sikkerhed for, at den vil blive foretaget på betryggende måde. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af de procedurer og den teknologi, som kraft-varme-værket vil anvende ved den timebaserede opgørelse. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte vilkår for tilladelsen. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at der ved timebaseret opgørelse kan anvendes gennemsnitlige brændværdier for brændsler for perioder på op til 10 døgn varighed.

Stk. 4. Opfylder kraft-varme-værket ikke vilkårene for tilladelsen efter stk. 3 i en afgiftsperiode, skal det straks meddele det til told- og skatteforvaltningen, og tilladelsen kan ikke finde anvendelse for afgiftsperioden.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilladelse til timebaseret opgørelse efter stk. 3.

§ 7. Autoriserede oplagshavere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomhedens godkendte anlæg, med tillæg af svind og lign., jf. dog § 8, stk. 1.

Stk. 2. Autoriserede oplagshavere, som ikke eller kun i uvæsentligt omfang afsætter afgiftspligtige varer, skal opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde, der i perioden er tilført virksomhedens godkendte anlæg, med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der i perioden er sket i lagerbeholdningerne i disse anlæg. Decentrale og industrielle kraft-varme-værker, der er omfattet af § 3, stk. 5, 2. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., kan ved opgørelsen fradrage olie, der er indeholdt i varmeleverancen til virksomheder, der er registreret for forbrug af varme, jf. § 3, stk. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v.

Stk. 3. Registrerede varemottagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden.

Stk. 4. Registrerede farvningsvirksomheder skal opgøre den mængde varer, hvoraf der skal betales det i § 4 a, stk. 2, nævnte differencebeløb, som den mængde afgiftspligtig gas- og dieselolie, der er udleveret fra virksomhedens godkendte anlæg til anvendelse som motorbrændstof i afgiftsperioden.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvordan autoriserede oplagshavere og registrerede varemottagere

tagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for varer omfattet af § 1, stk. 5.

Stk. 6. I andre tilfælde er den afgiftspligtige mængde den mængde varer, som en virksomhed eller person har erhvervet eller modtaget i hvert enkelt tilfælde.

Stk. 7. Opgørelsen specificeres efter regler, der fastsættes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 8. Såfremt afgiftspligtige varer, der ikke er omfattet af § 8, stk. 1, udleveres til andre oplagringsanlæg end de for modtageren normale, kan told- og skatteforvaltningen bestemme, at udleveringen efter stk. 1 finder sted ved modtagelsen af de afgiftspligtige varer i de normale oplagringsanlæg.

Stk. 9. For virksomheder registreret efter § 3, stk. 3, er den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode den mængde afgiftspligtig olie, der er indeholdt i varmeleverancen af varme fra et registreret kraftvarmeværk omfattet af bilag 1 til denne lov eller en mellemhandler registreret efter § 3, stk. 4, i det omfang afgiften indeholdt i varmeleverancen ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 11 og § 11 a.

Stk. 10. For mellemhandlere registreret efter § 3, stk. 4, er den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode den mængde afgiftspligtig olie, der er indeholdt i leverancen af varme fra et registreret kraftvarmeværk omfattet af bilag 1 til denne lov. Ved opgørelsen kan fradrages afgiftspligtig olie, der er indeholdt i varmeleverancer til virksomheder registreret efter § 3, stk. 3.

Stk. 11. Den mængde afgiftspligtig olie, der er anvendt til fremstilling af varme leveret til en anden registreret virksomhed, beregnes forholdsmæssigt.

Stk. 12. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde olie efter stk. 9-11.

§ 8. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 7, stk. 1 og 2, fradrages

- 1) varer, der tilføres en anden autoriseret oplaghaver, jf. § 3,
- 2) varer, der tilføres en virksomhed, der i andre EU-lande er berettiget til at få dem tilført under suspension af afgiften,
- 3) varer, der udføres til steder uden for EU,
- 4) varer, der er fritaget for afgift efter § 9,
- 5) varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er gået tabt som følge af varernes art eller ved brand, lækage eller lignende, jf. § 30, og
- 6) 0,14 pct. af den mængde afgiftspligtig benzin, der udleveres fra den autoriserede oplaghaver, hvis den afgiftspligtige benzin ved udleveringen gennemløber et dampretursystem, som opfylder kravene i bekendtgørelse nr. 1670 af 14. december 2006 om begrænsning af udslip af dampe ved oplagring og distribution af benzin.

Stk. 2. Virksomheder, som opgør den afgiftspligtige mængde efter § 7, stk. 2, kan yderligere fradrage mængden af varer i den udstrækning, der kan ske tilbagebetaling efter § 11 og § 11 a.

Afgiftsfritagelse og afgiftsgodtgørelse

§ 9. Der sker afgiftsfritagelse, når en oplaghaver leverer

- 1) benzin til anden teknisk brug end motordrift,
- 2) jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt,
- 3) varer til brug om bord på skibe i udenrigsfart og fiskerifartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover, dog bortset fra lystfartøjer,
- 4) varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer eller
- 5) varer til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet.

Stk. 2. Der ydes afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af varer, der medgår til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraft-varme-værker omfattet af bilag 1 og i andre kraftværker og kraft-varme-værker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Andelen af varer til fremstilling af elektricitet ved kraft-varme-produktion beregnes enten som det samlede forbrug af varer fratrasket kraft-varme-produktionen divideret med 1,2, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35 eller som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,67 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret. Hvis energiindholdet i brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet som anført i denne bestemmelse. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles. Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekok	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm³
Biogas	23,3 MJ/Nm³

Forgasningsgas 4,0 MJ/Nm³
 Energiindholdet i slam og gødning udgør dog henholdsvis 10 GJ/t og 14 GJ/t fratrukket 1,2 pct. pr. procentpoint vandindhold. Virksomhederne skal konstatere eller verificere vandindholdet og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. MJ = megajoule
 GJ = gigajoule.

Stk. 3. Kraftværker og kraftvarmeverker, der ikke er registreret efter denne lov, får afgiften godtgjort i samme omfang, og efter samme fordelingsregler som i stk. 2. Værker, der ikke opfylder betingelserne for at få afgiften tilbagebetalt efter reglerne i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, kan efter anmodning til told- og skatteforvaltningen få afgiften tilbagebetalt månedsvis. Afgiftsbeløbet udbetales efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler.

Stk. 4. Varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varmekapacitet vedrører, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 3. Sætserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 6, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 5. Virksomheden har kraftvarmekapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeenheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal kunne dokumenteres på forlangende over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 6. Afgiften godtgøres af

- 1) varer, der anvendes til jernbane- og færgedrift og til erhvervsmæssig sejlads med andre fartøjer end de i stk. 1, nr. 3, nævnte bortset fra lystfartøjer,
- 2) varer, der anvendes som motorbrændstof ved afprøvning af motorer til skibe i forbindelse med fremstilling af disse motorer, og
- 3) andre varer end de i stk. 1, nr. 2, nævnte, såfremt varerne anvendes til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt.

Stk. 7. Der ydes afgiftsfritagelse af varer, der indføres eller modtages fra andre EU-lande i samme omfang som efter merværdiafgiftslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3. Der ydes endvidere afgiftsfritagelse for olieprodukter, som medbringes fra

udlandet til brug i køretøjets normale brændstoftank eller reservedunk, jf. dog § 13, stk. 3. Der ydes desuden afgiftsfritagelse for gas, der er indeholdt i lightere, der indføres fra udlandet.

Stk. 8. Der ydes en afgiftsfritagelse af varer, der midlertidigt indføres eller modtages fra andre EU-lande, til de i toldlovens § 5, nr. 3, nævnte formål.

Stk. 9. Varer omfattet af stk. 6 kan i særlige tilfælde leveres uden afgift fra en autoriseret oplagshaver.

Stk. 10. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse og -godtgørelse samt tilskud og betinge afgiftsfritagelsen af et årligt mindsteforbrug. Skatteministeren kan endvidere fastsætte de nærmere regler for opgørelse og afregning af afgiften efter stk. 2 og 3. Skatteministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler for valg og godkendelse af referenceværk som nævnt i stk. 2.

Stk. 11. Et energiprodukt, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt, er fritaget for afgift. Fritagelsen gælder kun for energiprodukter, som er produceret på virksomhedens område. Fritagelsen gælder dog ikke for energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof.

Stk. 12. En forholdsmæssig del af energiprodukterne kan henregnes under stk. 11 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 11 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 11, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 13. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 11 finder anvendelse, betales afgift i overensstemmelse med reglerne for nedsættelse af tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9-12. Ved opgørelse af afgiften efter § 11, stk. 9, 1. pkt., anvendes dog satsen 54,5 kr. pr. GJ varme. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 14. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 11 finder anvendelse, betales afgift i overensstemmelse med reglerne for nedsættelse af tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9-12. Ved opgørelse af afgiften efter § 11, stk. 9, 2. pkt., anvendes dog satsen 45,4 kr. pr. GJ varme. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 15. Den, som forbruger varme, hvoraf der er betalt afgift efter stk. 13 eller stk. 14, får tilbagebetalt afgiften efter reglerne om tilbagebetaling af beløb i § 11, stk. 15.

Stk. 16. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 4 og 5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 11, stk. 16 og 17, og § 11 f, stk. 1-4, i lov om afgift af elektricitet, § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 17. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 16 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 4 og 5, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

§ 9 a. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 9, stk. 3. Satserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 3. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 16 og 17, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren kan derudover fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk.

1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

§ 10. Told- og skatteforvaltningen kan meddele virksomheder, der ikke er autoriseret som oplagshaver, bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer i samme omfang som nævnt i § 8, stk. 1, nr. 1-4. Registrerede varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. dog 3. og 4. pkt., jf. § 7, stk. 3, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret. Der kan dog ikke meddeles bevilling til en virksomhed, når den pågældende virksomhed og en autoriseret oplagshaver, som virksomheden direkte eller indirekte får leveret afgiftspligtige varer fra, er indbyrdes forbundne virksomheder. Som indbyrdes forbundne virksomheder anses virksomheder, hvor samme ejerkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen i hver virksomhed eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af en eventuel stemmевærdi i hver virksomhed. Ejere som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for én og samme person. En udstedt bevilling bortfalder, hvis det i 3. pkt. nævnte forhold kommer til at foreligge efterfølgende.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen fastsætter regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsgodtgørelse efter stk. 1.

§ 11. Bortset fra afgiften af benzin kan virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, få tilbagebetalt afgiften efter denne lov

- 1) af varer forbrugt i virksomheden,
- 2) af de varer, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmeværk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og
- 3) af de varer, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en kuldeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 2. Afgiften efter stk. 1 tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for olieprodukter og varme. Afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, tilbagebetales ikke, jf. dog stk. 3. Det samme gælder afgiften for varer nævnt i § 1, stk. 1, nr. 17 og 18, og afgift af energi i relation til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.

Stk. 3. Afgiften af motorbrændstof, der udelukkende anvendes til afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl, tilbagebetales efter stk. 2. Der ydes ligeledes afgiftsgodtgørelse for transport fra ejendommens område af egne produkter hidrørende fra den nævnte virksomhed. Afgift af motorbrændstof anvendt i registrerede motorkøretøjer refunderes ikke.

Stk. 4. Der ydes ikke tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller

varmt vand, jf. dog stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning. Endvidere ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn.

Stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for:

- 1) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg eller udsættes for temperaturstigninger i forhold til det omgivende rum på mindst 10° C såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige anlæg, uanset at disse forarbejdninger også bidrager til opvarmning af lokaler mv., jf. dog stk. 8.
- 2) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45° C, eller i malekabiner og lokaler specielt indrettet til lagring af oste eller spegepølser, når lagringen er en integreret del af henholdsvis ostningsprocessen og spegepølseproduktionen, og lokaler specielt indrettet til tørring af træ (trætørrestuer), samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler mv., jf. dog stk. 8.
- 3) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4 i de anvendelser, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, samt anvendt til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, varmt vand til rengøring eller sterilisering af tanke og lukkede produktionsanlæg, hvor rengøringsvæskerne cirkuleres med pumper med en kapacitet på mindst 1 kW, slagteriers forbrug af varmt vand til rengøring eller sterilisering af produktionsudstyr og produktionslokaler i de lokaler, hvor selve slagtingen og grovparteringen finder sted, for fjerkræ dog kun varme forbrugt inden partering, samt forbruget af varmt vand i tilstødende produktionslokaler, såfremt der er fælles varmtvandsnet og der ikke fremstilles udskæringer beregnet til detailsalg, jf. dog stk. 8. Omfattet af tilbagebetalingen for varme og varer anvendt i staldbygninger er også kontorlokaler

og andre lokaler i staldbygninger, som indgår i driften, eller hvorfra driften styres og planlægges, hvis forsyningen med varme og varer sker fra samme net som forsyningen til staldbygningen. Det er dog en forudsætning for tilbagebetalingen, at selve staldområdet er opvarmet. Værksteder, beboelsesrum og lign. er ikke omfattet af tilbagebetalingen. Ved grovpartering forstås for svin og lam mv. partering i halve kroppe, for kvæg mv. partering til og med fjerdingen.

- 4) En forholdsmæssig del af afgiften af varer, kulde og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme, kulde og varmt vand, der fremstillet på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, kuldeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillet varme og kulde. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, eller den ikke tilbagebetalingsberettigede andel udgør mindre end 200 GJ årligt, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.
- 5) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rengøring af genbrugsemballage, der anvendes ved transport eller salg af varer, og afgiften af varme og varer, som anvendes til vask eller rens af tekstiler og efterbehandling i forbindelse hermed. For genbrugsemballage gælder det også, selv om indtil 25 pct. af genbrugsemballagen anvendes til andre formål end transport eller salg af varer. Nr. 4 finder tilsvarende anvendelse.
- 6) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til opvarmning af lokaler, hvor der foretages smeltning af jern og stål, som omfattet af nr. 30 i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Hvor dette forbrug af varme og varer ikke kan adskilles fra det øvrige forbrug af varme og varer til opvarmning, kan der dog højst ydes tilbagebetaling for 30 pct. af det samlede forbrug af varme og varer anvendt til opvarmning i forbindelse med forarbejdningen af jern og stål. Det er en forudsætning for opnåelse af tilbage-

betaling, at der smeltes mindst 10 t jern og stål om dagen.

- 7) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, der forbruges i virksomheder, der fremstiller varer af armeret hærdeplast, når varmen mv. anvendes til opvarmning af lokaler, hvori der foretages hærkning af emner fremstillet af armeret hærdeplast, og som ikke er omfattet af nr. 2. Der kan dog højst ydes tilbagebetaling for 1/3 af det samlede forbrug af varme og varer i sådanne lokaler.
- 8) Afgiften af varme og varer, der udelukkende forbruges til udtørring af bygningsmaterialer eller opretholdelse af den for byggearbejdet fornødne temperatur under byggeperioden i forbindelse med opførelse og renovering af bygninger.

Stk. 6. Der kan ydes fuld tilbagebetaling, i det omfang den ikke tilbagebetalingsberettigede del, jf. stk. 5, nr. 4, vedrører opvarmning af rum eller en række af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af varmekonsumet for et areal under 100 m². I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august. Det er dog en betingelse, at rummene forsynes med varme fra samme varmenet, som også forsyner anvendelser, der er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, og at der indbetales en afgift pr. m² af de pågældende rum. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov nedsættes med 10 kr. pr. m² pr. måned. 1., 3. og 4. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.

Stk. 7. I det omfang, der er tale om opvarmning af rum over 100 m², finder stk. 6 tilsvarende anvendelse, såfremt virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling. Er der til opvarmningen anvendt varme eller varer, der ikke er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften for, kan den betalte afgift modregnes i m²-afgiften. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde. Virksomheden kan for forbrug af varmt vand, der vil indebære måling af mindre end 50 GJ årligt, fastsætte forbruget efter andet end direkte måling, når virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer, kulde og varme, tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperioder op til 3 år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling. Der kan ikke gives tilladelse til regulering af tidligere afgiftsperioder efter 1. pkt., medmindre der foreligger månedsvise registrerede målerdata for en periode af mindst 12 måneders varighed. Det er endvidere en forudsætning for regulering, at virksomhedens produktions- og afgiftsmæssige forhold er uændrede. Det er yderligere en forudsætning for regulering, at den tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har

fået tilbagebetalt for perioden. Reguleringsbeløb under 10.000 kr. udbetales ikke, og ved udbetaling af reguleringsbeløb over 10.000 kr. foretages der et fradrag på 10.000 kr. Ved anmodning om reguleringsbeløb på mere end 200.000 kr. skal anmodningen være attesteret af en revisor.

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 50,0 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau). For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 41,7 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 33,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 4. Satserne nævnt i 1. og 2. pkt. reguleres efter § 32 a.

Stk. 10. I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvis er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvis nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler mv., jf. § 9, stk. 2.

Stk. 11. For varm luft, der er opvarmet ved afgiftspligtige varer eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, og som direkte eller gennem direkte opvarmning af anden luft nyttiggøres ved særlige installationer, nedsættes tilbagebetalingen, jf. stk. 9, for den mængde varme, som ikke er nyttiggjort til rumopvarmning i samme rum, som varmen er nyttiggjort fra. For andre nyttiggørelser af varm luft gennem særlige installationer nedsættes tilbagebetalingen altid. Såfremt luften også opvarmes ved varer eller varme, som der ikke ydes tilbagebetaling for, kan den mængde varme, som herved er tilført luften, modregnes i den varmemængde, der ligger til grund for nedsættelsen. Nedsættelsen er dog mindst 0.

Stk. 12. Energiindholdet i den i stk. 11 omhandlede nyttiggjorte varme luft kan enten opgøres ved målere eller beregnes som 2 gange energiforbruget i de anlæg, som transporterer luften. Når beregningen sker på sidstnævnte måde, og en del af den varme luft efterfølgende anvendes til opvarmning af væsker, medregnes denne opvarmning af væsker som nyttiggjort varme efter stk. 9. Samtidig modregnes denne opvarmning i det beregnede energiindhold i den varme luft. Transporterer de pågældende anlæg også luft, der ikke er omfattet af stk. 11, kan beregningen baseres på en forholdsmæssig andel. Andelen opgøres som den andel af det samlede energiforbrug i de pågældende anlæg, som svarer til forholdet mellem på den ene side mængden af luft, som er omfattet af stk. 11, og på den anden side den totale mængde transporteret luft.

Stk. 13. For virksomheder, som inden den 6. april 1995 har ansøgt om tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 9, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 543 af 22. juni 1994, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen efter stk. 9, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden fra et overskudsvarmeanlæg, som er påbegyndt etableret inden den 6. april 1995.

Stk. 14. Uanset stk. 4 kan der dog altid ydes tilbagebetaling for forbruget af afgiftspligtige varer og varme, der overstiger en beregnet mængde, når mindst 25 pct. af den indfyrede energi hidrører fra andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet. Denne mængde beregnes for hvert afgiftspligtigt brændsel som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i det afgiftspligtige brændsel og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede mængder ganget med den leverede mængde varme divideret med 0,7 og omregnet til liter henholdsvis kilogram efter de i § 9, stk. 2, anførte værdier for energiindhold. Såfremt virksomheden ikke nærmere kan dokumentere energiindholdet i de afgiftspligtige brændsler, anvendes de i § 9, stk. 2, anførte værdier. Kun varer, hvis energiindhold utvivlsomt overstiger 9,4 MJ/kg, medregnes, såfremt energiindholdet i de indfyrede brændsler opgøres på grundlag af de i § 9, stk. 2, anførte værdier.

Stk. 15. Den, som forbruger varme fra en virksomhed nævnt i stk. 9, får tilbagebetalt et beløb svarende til nedsættelsen efter stk. 9 i samme omfang, som der ydes tilbagebetaling efter stk. 1, 2, 4, 5 og 6 eller afgiftsfrigørelse eller -godtgørelse efter § 9, stk. 1, nr. 4, eller § 9, stk. 2 eller 3.

Stk. 16. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet, jf. § 12, stk. 4, og § 14, stk. 4, og for, at varer, for hvilke der er ydet tilbagebetaling efter stk. 2, 1. pkt., ikke er anvendt som motorbrændstof.

Stk. 17. Skatteministeren kan fastsætte regler for opgørelse af afgift, der er tilbagebetalingsberettiget efter stk. 3, og bestemmelser om dokumentation efter stk. 16.

Stk. 18. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kro-

ner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 19. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 18 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

§ 11 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med 4,5 kr./GJ, jf. dog §§ 11 b, 11 c og 11 d. Afgiftspligtige kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. kan beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr./GJ delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

§ 11 b. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for forbrug vedrørende rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, forbrug omfattet af tilbagebetaling efter § 11, stk. 3 og stk. 5, nr. 3, 2.-4. pkt., og andet forbrug, når det udelukkende vedrører afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl. For dette forbrug nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 11 med 1,8 pct., jf. dog § 11 c.

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 11, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 54,5 kr. pr. GJ varme. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 2. pkt., alene med 45,4 kr. pr. GJ varme. Satsen reguleres efter § 32 a.

§ 11 c. Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med EU's minimumsafgifter for varer og varme, der anvendes til opvarmning af væksthuse med et overdækket areal på mindst 200 m² i gartnerier bortset fra væksthuse, hvorfra der foregår detailsalg, jf. bilag 7.

Stk. 2. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 11, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 54,5 kr. pr. GJ varme. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 2. pkt., alene med 45,4 kr. pr. GJ varme. Satsen reguleres efter § 32 a.

§ 11 d. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varer, der anvendes til kemisk reduktion.

Stk. 2. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes i elektrolyse.

Stk. 3. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 4. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i ovnene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 5. Det er en betingelse for anvendelse af stk. 1-4, at varmen og varerne anvendes direkte til processer, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 6. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1-4 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1-4 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 11, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, på hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 54,5 kr. pr. GJ varme. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 8. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 2. pkt., alene med 45,4 kr. pr. GJ varme. Satsen reguleres efter § 32 a.

§ 12. Tilbagebetalingsbeløbet efter § 11 opgøres for den periode, som virksomheden anvender ved angivelsen af afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter denne lov, jf. dog § 11, stk. 2, 2. og 3. pkt., af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtige olieprodukter, kulde og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet for varme og kulde kan dog omfatte flere perioder under et.

Stk. 2. Opgørelsesperioden for tilbagebetalingsbeløb vedrørende leverancer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter loven, og til formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, er dog kalenderåret, jf. stk. 3-7. For virksomheder, der ikke anvender kalenderåret som opgørelsesperiode, er perioden en 12-måneders-periode.

Stk. 3. Der ydes godtgørelse for en forholdsmæssig fordeling af leverancen. Den tilbagebetalingsberettigede del op-

gøres som forholdet mellem periodens forbrug af det lager mv., som leverancen indgår i, til tilbagebetalingsberettigede formål og det totale forbrug af lageret mv. For leverancer, der anvendes som nævnt i § 11, stk. 5, nr. 4, opgøres den tilbagebetalingsberettigede del efter reglerne i § 11, stk. 5, nr. 4.

Stk. 4. Virksomheder kan uanset stk. 2 foretage en foreløbig modregning af afgiften. Den foreløbige fordeling på de forskellige anvendelser sker i forhold til den foregående opgørelsesperiodes fordeling. Såfremt der ikke foreligger en tidligere fordeling, eller hvis der er sket væsentlige ændringer i forbrugssammensætningen, sker den løbende fordeling på baggrund af virksomhedens kvalificerede skøn.

Stk. 5. Efter udløbet af en opgørelsesperiode foretager virksomheden en endelig opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb for opgørelsesperioden. Beløbet anføres på virksomhedens angivelse efter merværdiafgiftsloven for den sidste afgiftsperiode i opgørelsesperioden. Overstiger beløbet den foreløbige tilbagebetaling til virksomheden efter stk. 4, kan virksomheden modregne det overskydende beløb i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Har virksomheden modtaget for store tilbagebetalinger efter stk. 4, tillægges beløbet afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 6. Anvendes en leverance, der er indkøbt som motorbrændstof, helt eller delvis til andre formål, ydes der tilbagebetaling for den forbrugte mængde af forskellen mellem afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, og varer, der anvendes til andre formål.

Stk. 7. Stk. 2-5 finder ikke anvendelse for motorbrændstof omfattet af § 11, stk. 3.

Stk. 8. Tilbagebetalingsbeløbet anføres på virksomhedens angivelser efter merværdiafgiftsloven. Beløbet angives i hele kroner, idet der ses bort fra ørebeløb.

Stk. 9. Tilbagebetalingen sker ved, at virksomheden foretager modregning i sit afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. I det omfang tilbagebetalingen ikke kan ske ved modregning, udbetales beløbet til virksomheden efter reglerne i § 12 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

Stk. 10. Virksomheder, der leverer varme og kulde, skal mindst en gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgørelsen af afgiften efter § 11, stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.

Stk. 11. For virksomheder med et årligt energiforbrug inden for samme lokalitet på under 4.000 GJ varme kan tilbagebetaling af afgift af mineralolieprodukter og kuldioxidafgift indeholdt i en leverance af varme ske på baggrund af acontofakturerings af afgift, før de leverancer af varme, for hvilket der skal ske tilbagebetaling af afgift, har fundet sted. For andre virksomheder kan der ikke ske tilbagebetaling af afgift, før leverancen har fundet sted.

Stk. 12. Såfremt tilbagebetalingsbeløbet opgøres på baggrund af fakturaer og lignende fra andre end registrerede virksomheder, kan told- og skatteforvaltningen bestemme, at der kun kan medtages fakturaer og lignende, hvor afgiften er forfaldet, jf. § 2, stk. 4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Afgift af varer, der indføres fra steder uden for EU

§ 13. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der indføres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 9, stk. 9. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. For varer, der indføres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne om registrerede varemodtagere tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Der betales ikke afgift af brændstof i erhvervskøretøjs og specialcontaineres standardtanke. Ved standardtanke forstås den definition, som findes i artikel 24, nr. 2, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003.

Regnskabsbestemmelser

§ 14. Oplagshavere, der er autoriseret efter § 3, stk. 2, skal føre regnskab over tilgangen af varer, som anvendes til varefremstilling, og over udlevering, forbrug og svind i virksomheden af de fremstillede varer samt over genvundne benzindampe, jf. § 8, stk. 1, nr. 6. Virksomhederne skal endvidere føre regnskab over tilgang, udlevering og forbrug af afgiftspligtige varer, som ikke er fremstillet af virksomheden.

Stk. 2. Andre oplagshavere og farvningsvirksomheder registreret efter § 4 a skal føre regnskab over tilgang, udlevering og forbrug i virksomheden af afgiftspligtige varer.

Stk. 3. Registrerede varemodtagere, virksomheder og repræsentanter, der er autoriseret eller registreret efter § 4 b, stk. 5 eller 6, skal føre regnskab over vareleveringer. De i 1. pkt. nævnte virksomheder og repræsentanter skal endvidere føre en fortegnelse over, hvor varerne er leveret.

Stk. 4. Virksomheder, som køber varer, der er afgiftsbegriftet efter bilag 2, nr. 2 og 10, skal føre regnskab over tilgang og udlevering af sådanne varer til andre erhvervsdrivende.

Stk. 5. Autoriserede oplagshavere og registrerede varemodtagere skal konstatere eller verificere vandindholdet i varer omfattet af § 1, stk. 5, og på forlangende dokumentere dette over for told- og skatteforvaltningen. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte de nærmere regler for opgørelse af vandindholdet.

Stk. 6. Autoriserede oplagshavere og registrerede varemodtagere skal føre regnskab over indkøb og forbrug af afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 5, for hver kategori af vandindhold.

Stk. 7. Ved udlevering fra en autoriseret oplagshaver eller registreret farvningsvirksomhed skal fakturaen indeholde oplysning om udstedelsesdato, leverandørens navn, varemodtagerens navn, leveringsstedet, varens art og mængde samt afgiftens størrelse ved dagtemperatur. Hvis udlevering finder sted fra andre end en oplagshaver eller farvningsvirksomhed, skal leverandøren, såfremt modtageren er registreret efter merværdiafgiftsloven, på forlangende udstede en faktura med de nævnte oplysninger. Virksomheder, som leverer varer iblandet biobrændstoffer til anvendelse som mo-

torbrændstof, skal udstede faktura, hvor mængden af biobrændstoffer er angivet.

Stk. 8. Virksomheder mv. skal opbevare regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier og opgørelser i 5 år efter regnskabsårets udløb.

Stk. 9. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler for virksomhedernes regnskabsførelse, og for indretning af teknisk måleudstyr og montering af dette i virksomheden.

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU

§ 15. Der kan inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. 1. pkt. omfatter transport fra et afgiftsoplag eller fra et indførselssted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til

- 1) et andet afgiftsoplag,
- 2) en midlertidigt registreret varemodtager eller en registreret varemodtager,
- 3) et sted, hvor de afgiftspligtige varer forlader EU's område,
- 4) en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter § 9, stk. 1, nr. 4 eller 5, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet, eller
- 5) et direkte leveringssted i et EU-land, som en autoriseret oplagshaver eller en registreret varemodtager i det pågældende land har godkendt og udpeget over for landets myndigheder.

Stk. 2. Stk. 1 finder også anvendelse på transport af

- 1) varer, der er afgiftsfritaget eller ikke er afgiftsafregnet her i landet, idet varerne er under afgiftssuspensionsordningen, og som ikke er overgået til forbrug her i landet eller i et andet EU-land, eller
- 2) varer, der er omfattet af nulsats i et andet EU-land, og som ikke er overgået til forbrug her i landet eller i et andet EU-land.

Stk. 3. Transport af varer, jf. stk. 1, begynder,

- 1) når varerne forlader det afgiftsoplag, hvorfra de skal afsendes, eller
- 2) når varerne overgår til fri omsætning fra et indførselssted i EU's toldområde.

Stk. 4. Transport af varer, jf. stk. 1, ophører,

- 1) når modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 5, eller
- 2) når varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU.

Afregning af afgiften

§ 16. Autoriserede oplagshavere samt registrerede varemodtagere og farvningsvirksomheder skal efter udløbet af

hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift, jf. § 7, stk. 1-4, og § 8, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. For autoriserede oplagshavere og registrerede farvningsvirksomheder sker angivelsen og betalingen efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. og for registrerede varemodtagere efter reglerne i §§ 2-7 og § 8, nr. 2 og 3, i samme lov.

Stk. 2. For afgiftspligtige, der ikke er omfattet af stk. 1, sker angivelsen og betalingen efter reglerne i § 9, stk. 1, 3 og 4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. Opgørelsen af, hvilken mængde varer der skal betales afgift af, sker efter reglerne i § 7, stk. 6.

§ 17. (Ophævet)

§ 18. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en registreret varemodtager, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes modtagelse.

§ 19. Hvis en autoriseret eller registreret virksomhed ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, jf. § 11 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv., kan told- og skatteforvaltningen inddrage autorisationen eller registreringen af virksomheden, indtil der er stillet sikkerhed.

§ 20. (Ophævet)

§ 21. (Ophævet)

Kontrolbestemmelser

§ 22. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i de virksomheder, der omfattes af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 nævnte eftersyn.

Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om deres indkøb og eventuelle videresalg af afgiftspligtige varer.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end autoriserede virksomheder.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m.v. hos de i stk. 4 og 5 omhandlede virksomheder.

Stk. 7. I det omfang oplysninger som nævnt i stk. 1 og 6 er registreret elektronisk, omfatter forvaltningens adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse at udtage prøver af brændstofindholdet i registrerede motorkøretøjers tanke, når køretøjerne ikke befinder sig på en privat bopæl, og i anlæg, hvori der ifølge bestemmelser fastsat efter § 24, stk. 1, ikke må anvendes motorbrændstof, der er tilsat farvningspræparater eller denatureringsmidler.

§ 23. Offentlige myndigheder skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen enhver oplysning til brug for registrering af og kontrol med virksomheder, der omfattes af loven.

Stk. 2. Politiet yder told- og skatteforvaltningen bistand til gennemførelsen af kontrollen efter § 22. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler herom.

§ 24. Skatteministeren kan fastsætte regler om farvning og denaturering af afgiftspligtige varer.

Stk. 2. Skatteministeren kan i øvrigt fastsætte bestemmelser om kontrolforanstaltninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse.

Straffebestemmelser

§ 25. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen eller vedrørende grundlaget for udbetaling af tilskud,
- 2) overtræder § 1, stk. 6, § 3, stk. 2, stk. 11, 3. pkt., eller stk. 12, § 4, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., eller stk. 5, 2. og 3. pkt., § 4 b, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., eller stk. 6, § 12, stk. 10, § 14, stk. 1-7 eller 8, § 22, stk. 2, 3 eller 4, eller § 29, stk. 3,
- 3) undlader at efterkomme et efter § 18, 1. pkt., meddelt påbud,
- 4) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå eller
- 5) fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis autorisation eller registrering er inddraget efter § 19 og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 26. Reglerne i §§ 18 og 19 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af denne lov.

§ 27. (Ophævet)

§ 27 a. (Ophævet)*Hæftelse m.v.*

§ 28. For betaling af afgift af varer, der forlader afgiftssuspensionsordningen efter § 2, stk. 1, nr. 1, hæfter

- 1) den autoriserede oplagshaver, den registrerede varemodtager eller enhver anden person, der frigiver de afgiftspligtige varer, eller på hvis persons vegne varerne frigives fra afgiftssuspensionsordningen, eller
- 2) den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig afgang af varer fra et afgiftsoplag.

Stk. 2. Ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varer under afgiftssuspensionsordningen efter § 31, stk. 2, hvorved varerne anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen og for at overgå til forbrug efter § 2, stk. 1, nr. 1, hæfter følgende personer for betaling af afgift af varer:

- 1) Den autoriserede oplagshaver, den registrerede vareafsender eller enhver anden person, der har stillet sikkerhed for betaling af afgift af varer efter § 3 eller § 4, ellers
- 2) enhver anden person, der er involveret i en uregelmæssig vareafgang, og som vidste eller burde vide, at vareafgangen var af uregelmæssig art.

Stk. 3. For betaling af afgift af varer, der oplægges efter § 2, stk. 1, nr. 2, hæfter den eller de personer, som oplægger varerne uden for afgiftssuspensionsordningen, eller enhver anden person, som er involveret i oplægningen af varerne.

Stk. 4. For betaling af afgift af varer, der fremstilles efter § 2, stk. 1, nr. 3, hæfter den eller de personer, som fremstiller varerne, eller enhver anden person, som er involveret i en uregelmæssig fremstilling af varer.

Stk. 5. For betaling af afgift af varer, der indføres efter § 2, stk. 1, nr. 4, hæfter

- 1) den eller de personer, der angiver varerne, eller på hvis vegne varerne angives ved indførsel, eller
- 2) den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig indførsel af varer.

Stk. 6. For betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på erhvervsmæssig oplægning af varerne, jf. § 4 b, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, hæfter

- 1) den eller de personer, der foretager leveringen,
- 2) den eller de personer, der oplægger de varer, der skal leveres, eller
- 3) den eller de personer, til hvem varerne skal leveres her i landet.

Stk. 7. For betaling af afgift af varer fra andre EU-lande ved fjernsalg her i landet efter § 4 b, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, hæfter

- 1) den eller de personer, der er sælger af varerne,
- 2) den eller de personer, der er sælgers herværende repræsentant, jf. § 4 b, stk. 6, eller
- 3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor sælger af varerne ikke er registreret eller ikke har stillet sikkerhed efter § 4 b, stk. 6, nr. 1 og 2, ikke har betalt afgiften, eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 14, stk. 3.

Stk. 8. For betaling af afgift af varer ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varerne fra EU-lande med henblik på erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg af varerne her i landet efter § 32, jf. § 4 b, hæfter

- 1) den eller de personer, der har stillet sikkerhed for betaling af afgift af varerne efter § 4 b, stk. 4, nr. 2, eller stk. 6, nr. 1 og 2, og
- 2) den eller de personer, som i øvrigt måtte være delagtig i den pågældende uregelmæssighed.

Stk. 9. For afgiftspligtige varer, der ikke er afgiftsberigtiget efter loven, og hvor der ikke er sket autorisation eller registrering eller stillet sikkerhed, hæfter erhververen og den, der er i besiddelse af varerne.

Stk. 10. Hvis en virksomhed, der her i landet er autoriseret som oplagshaver efter § 3 eller registreret som vareafsender efter § 4, stk. 5, får transporteret varer til oplagshavere eller varemodtagere m.v. i andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen, kan den her i landet autoriserede oplagshavers eller registrerede vareafsenders pligt til at betale afgift af varerne her i landet først bortfalde, når det er dokumenteret, at varerne er overgået til modtageren efter de administrative procedurer for transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, der er fastsat efter § 15, stk. 5.

Stk. 11. Hæftelse for afgift efter stk. 1-9 omfatter selskaber, fonde, foreninger m.v., eller den, der som ejer, forpagter el.lign. driver virksomheden for egen regning. Når flere virksomheder og personer hæfter for betalingen af samme afgift, hæfter disse virksomheder og personer solidarisk for afgiften.

§ 29. Såfremt varer overdrages, erhverves eller anvendes på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller en virksomhed efter §§ 9-11 har fået udbetalt for meget i godtgørelse eller tilskud, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af det skyldige beløb ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet.

Stk. 2. Såfremt afgiftspligtige varer, der efter § 9 er fritaget for afgift, anvendes til andet formål end det, hvortil de er bestemt, kan told- og skatteforvaltningen inddrage virksomhedens adgang til at indkøbe afgiftsfri varer. Virksomheden afkræves afgiften af de nævnte varer til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 3. Farvningspræparater eller denatureringsmidler, der er tilsat i henhold til bestemmelser, der er fastsat efter § 24, stk. 1, må hverken helt eller delvis fjernes.

Stk. 4. §§ 6 og 7 og § 8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. finder tilsvarende anvendelse ved ikke rettidig betaling i de i stk. 1 eller 2 nævnte tilfælde.

Ødelæggelser og tab

§ 30. Varer efter loven anses for totalt ødelagte eller gået uigenkaldeligt tabt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer.

Stk. 2. Varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt som følge af

disse varers art, hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen, anses ikke for overgået til forbrug efter § 2.

Stk. 3. For varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg her i landet efter § 4 b, forfalder afgift af varerne ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver totalt ødelagt eller går uigenkaldeligt tabt som følge af disse varers art, hændelige omstændigheder, force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Ved total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg her i landet, frigives sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varerne.

Stk. 5. Total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af varer, som har fundet sted efter stk. 2 eller stk. 3, skal dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, at ødelæggelsen eller tabet har fundet sted, eller hvis det er her i landet, at ødelæggelsen eller tabet er blevet opdaget, i tilfælde hvor stedet for ødelæggelsen eller tabet ikke kan fastslås.

Uregelmæssighed ved varetransport

§ 31. Der foreligger uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 4, nr. 2.

Stk. 2. Ved uregelmæssighed efter stk. 1 er stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug her i landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis det er her fra landet, at varerne afsendes under afgiftssuspensionsordningen, men de pågældende varer ikke når frem til deres bestemmelsessted.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan frafalde krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis den eller de virksomheder eller personer, der er betalingspligtige for afgift af varerne, inden for en frist på 4 måneder fra begyndelsen af varetransporten, som nævnt i § 15, stk. 3, kan dokumentere over for told- og skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 15, stk. 4, eller kan dokumentere, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Stk. 4. Uanset fristen efter stk. 3 kan told- og skatteforvaltningen frafalde krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis en virksomhed eller person, der har stillet sikkerhed for betaling af afgifter af varerne efter § 3, stk. 11, eller § 4, stk. 5, først på baggrund af en meddelelse fra told- og skatteforvaltningen får kendskab til, at varerne ikke er nået frem til deres bestemmelsessted, og virksomheden eller personen inden for en frist på 1 måned fra told- og skatteforvaltningens meddelelse dokumenterer over for told- og skatteforvaltningen, at varetransporten er

afsluttet, jf. § 15, stk. 4, eller dokumenterer, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Stk. 5. Hvis det inden udløbet af en periode på 3 år fra den dato, hvor varetransporten begyndte efter § 15, stk. 3, dokumenteres, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået i et andet EU-land, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen afgift af varer, der er blevet betalt her i landet efter stk. 2, 2. eller 3. pkt., når det over for told- og skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

§ 32. Der foreligger uregelmæssighed ved transport af varer, der er bestemt til erhvervsmæssig oplægning eller fjernsalg inden for EU, jf. § 4 b, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret.

Stk. 2. Ved uregelmæssighed efter stk. 1 skal afgift af varer betales her til landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden.

Stk. 3. Hvis der er betalt afgift af varer her i landet som følge af uregelmæssighed ved varetransporten efter stk. 1 og 2 og det dokumenteres inden udløbet af en periode på 3 år fra datoen for anskaffelsen af varerne, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået eller konstateret i et andet EU-land, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift af varerne, når det over for told- og skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

Satsregulering

§ 32 a. Reglerne om satsreguleringer i stk. 2 og 3 gælder for satser for 2015, hvorom det ved lov er fastsat, at de reguleres efter denne bestemmelse.

Stk. 2. Satserne, som er nævnt i stk. 1, reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks. Reguleringen sker første gang for kalenderåret 2016.

Stk. 3. Reguleringen af satserne foretages på grundlag af nettoprisindeksets årsgennemsnit i året 2 år forud for det kalenderår, i hvilket satsen skal gælde. Satserne forhøjes eller nedsættes med samme procent som den, hvormed nettoprisindekset er ændret i forhold til niveauet i 2013. Den procentvise ændring beregnes med en decimal. De satser, der fremkommer efter procentreguleringen, afrundes. Hvis en sats for 2015 er angivet med decimaler, skal denne sats ved regulering og afrunding angives med samme antal decimaler. Hvis en sats for 2015 er angivet uden decimaler, skal denne sats ved regulering og afrunding også angives uden decimaler.

Andre bestemmelser

§ 33. Anvendelsesområdet for lovens §§ 3, 4, 4 b, 5, 13-15, 22, 23 og 29-32 er foruden afgiftspligtige varer efter § 1 tillige følgende varer:

- 1) Varer, der er fritaget for afgift efter lovens § 9, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller som i et andet EU-land er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag.

- 2) Andre varer, der efter loven er fritaget for afgift her i landet, og som i et andet EU-land enten er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag eller er afgiftspligtige i det pågældende andet EU-land. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administrationen vedrørende varer, der er omfattet af nr. 2, 1. pkt.

Stk. 2. Skatteministeren kan undtage for lovens krav om registrering, regnskab, kontrol m.v. for varer, der ikke antages at blive brugt til varmefremstilling eller som motorbrændstof.

§ 34. Færøerne og Grønland samt Københavns Frihavn sidestilles i loven med steder uden for EU.

§ 34 a. (Ophævet)

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 35. Loven træder i kraft den 1. januar 1993.

Stk. 2-6. (Udelades)

§ 36. Lov om afgift af visse olieprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 725 af 1. november 1991, lov om afgift af gas, jf. lovbekendtgørelse nr. 620 af 14. oktober 1988, og lov om afgift af benzin, jf. lovbekendtgørelse nr. 726 af 1. november 1991, ophæves.

§ 37. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Skatteministeriet, den 1. september 2020

P.M.V.
JENS BRØCHNER

/ Claus Hansen

Bilag 1**Centrale kraftværker og kraft-varme-værker**

H. C. Ørstedsværket	Enstedværket, inkl. Blok 3
Svanemølleværket	Vestkraft, Esbjerg- og Herningværkerne
Amagerværket	Midtkraft, Studstrup- og Århusværkerne
Avedøreværket	Randersværket
Kyndbyværket	Nordjyllandsværket
Asnæsværket	Vendsysselværket
Stigsnæsværket	Skærbækværket
Masnedøværket	Østkraft, Rønneværket
Fynsværket	Enstedværket, inkl. Blok 3

Bilag 2

(Ophævet)

Bilag 3

(Ophævet)

Bilag 4

(Ophævet)

Bilag 5

(Ophævet)

Bilag 6

(Ophævet)

Bilag 7**EU's minimumsafgifter**

	Enhed	EU's minimumsafgifter
1) gas- og dieselolie til motorbrug	øre/l	15,8
2) anden gas- og dieselolie	øre/l	15,8
3) fuelolie	øre/kg	12,5
4) fyringstjære	øre/kg	11,3
5) petroleum til motorbrug	øre/l	15,8
6) anden petroleum	øre/l	15,8
7) autogas (LPG)	øre/l	16,5
8) anden flaskegas (LPG)	øre/kg	16,5
Satser ved 15° C		
for varer nævnt under nr. 1 og 5	øre/l	15,7